

1949

ERRORES

Till den köpkraftige

Detta är Errores. Sammansatt av en procent snillrika idéer och nittionio dylika svett och möda.

Tidningsreporterens jobb beskrives i alla bättre noveller som hårt och farofyllt. Sant är att vårt jobb har varit hårt, huruvida det blir farofyllt får vi veta när Du, ärade läsare, plöjt igenom de följande sidorna.

Våra arbetsmetoder har varit radikala. Alla hänsyn har kastats överbord, all moral strukit med, kamrater har förråtts på skändligaste vis, alla medel har varit tillåtna vid nyhetsanskaffningen, från utpressning till simpelt rånmord, kort sagt, vi har på effektivast tänkbara sätt arbetat för uppnående av vårt stora mål, sanningen, hela sanningen och endast sanningen.

Vi har nått vårt mål. Nästan. Vi har hittat rätt mycket av sanningen, en hel tidning full. Men vi har betalat ett dyrt pris för vårt vetande. Den Redax som tillsattes av Kåren var en lysande församling av det bästa Kåren kunde åstadkomma, dess intellektuella grädda. Se på dem nu, efter avslutat uppdrag. Nervösa vrak, drinkare, cyniker till sista blodsdroppen. I sanning ett dyrt pris.

I förhållande till ovannämnda pris förefaller hundra mark som en struntsumma. Vi gratulerar till inköpet.

Redax.

— Pull, pull

U n o.

S
T
A
E
V
A
L
P
A
R
O
S
M

Ungling nära drunkningsdöden, räddad av rådig värdinna.

*Illa skjuten "moster" nära tappa galyysch
vid skutt från fönster*

Allas vår lille vän, ollonborren Seebäck har åter varit ute och »torat». Bemälde person var härom kvällen ute tillsammans med »studiekamraten» H. Herr Teknologen Leppärauha Tammissaari och pikalurvade sig. Efter ett otal krokodylstjärter, började Härrarna känna längtan efter vänare sällskap än sitt eget. Nåväl de kända skyttarne lyckades även inom kort förse sig med tvenne villiga »mostrar», varefter Herr Seebäck generöst nog bjöd hela sällskapet hem till sig på thé. Kvällen fortsattes sedan hos Herr S. under ivrigt »thédrickande», vilket dock rätt snart artade sig till fri samvaro, i det att sällskapet rätt fritt dadlade sig störda endast av hyrestantens avlägsna snarkningar. Senare på nattkröken befann det sig, att Herr S.

vart törstig och invaderade han badrummet, där han plögade kyla av sitt thé, men det borde han aldrig hjort. Väl inkommen i badrummet började det samma nämligen utan varning dansa ursinnig invasionspolka för hans rö(r)da blickar. S. tappade hufvudet, och vad värre, balansen, men hade nog sinnesnärvaro att lägga sig i det halffyllda badkaret tillsammans med ett mindre antal »theflaskor», varefter han öfverfölls af ett plöztligt anfall af vårtrötthet och s.a.s. tuppade av. Taiphunen i badrummet störde hyrestanten till den milda phason att hon vaknade och trodde huset var fylldt med inbrottstjuvar. Beväpnad med kofta och hagelspruta m/04 tassade hon iväg mot oljudet, d.v.s. Seebäcks rum, ty det kunde nu-

mera lokaliseras dit. Théjuntan måtte dock ha anat att snart skulle följa skjutning med skarpasre vapen än de i sin oskuld ursprungligen tänkt sig, enär de som på kommando skuttade ut genom fönstret, sedan de dock trots brådskan först öppnat detsamma. Hr Tammissaari var ej sen att följa exemplet hvadan hyrestanten vid sin ankomst endast kunde finna diverse lösöre utspjutt öfver rummet. Liket i badrummet upptäcktes äfven så småningom och blef detsamma rätt hastigt väckt ur sina vackra drömmar. Det hela slutade dock i frid och försoning i och med att Hr S. bad så mycket om förlåtelse och lovade att aldrig mera göra så..

I presslägningsögonblicket erfar vi att Herr S. åter varit ute och »torat».

Fartdåre i Farten

Otjohan hade å tullaktion inköpt ett stycke automobil från den senare antikens dagar. En vacker söndag dyrkade han upp dörren och antråde med stolt min sitt fartvidunder. Efter att genom några lätta hand- och fotrörelser i instrumenteringsregionen ha åsamkat fyrhjulingen en allvarsam hostattack, övergick han till att fundera. Efter någon tvekan sträckte han ut handen och gav motorn en sup. Utan motsvarande tvekan sände denna ut en ångstråle, som, via en beklaglig spricka i hektometervisaren, träffade Otjohan i ögat. Då denne förskräckt stegrade sig, kom han att sparka till någon vital pedal, vilket kom vehikeln att lägga iväg längs gatan med en hastighet av c:a 7

km per sekel. Ehuru något upphetsad av fartens tjusning, lyckades vår vän dock undvika de flesta grövre telefonstolpar och stod inte inför några allvarigare svårigheter förrän en polis tecknade åt honom att stanna. Otjohan skulle gärna ha stannat, men hade tyvärr det obehaget att konstatera att ingen bromspedal ingått i köpet. Han steg därför ut ur den framrusande bilen och hann just få fram sin kamera då vagnen krossades mot en närbelägen museivägg. Han hade den tillfredsställelsen att av museiintendenten få uppbära 150 mk för spillrorna emedan denne ville införliva dem med sin samling föregyptiska stridsvagnar.

Pongostjärna blir Bongodito Organist i knipa

Som Grnkpngs Vekblid skulle säga bespetsar situationen till sig. Hrr Pongostjärnan Alex. Stigén och Organisten Svörn har, som hela kårgräddelsen och även andra torde ha konstaterat, föripipat sig i samma pippa till yttermera visso känd under namnet Suggan Färss. Under en av IKA avhållen frisksportarafton med »lemonad» hittades bemälda antagonisterna i ölkällaren i full (i sanning) färd med att beröva varandra liv och lem vilket senare till allas lycka blev förhindrat. Vilkendera av de båda kontrahenterna, som kommer att kunna retirera ur striden med det längre strået får framtiden avgöra, dock kan här konstateras att bemälde Svörn redan sedan gammalt är I tenor.

Lyckad promenadkonsert

Den 19.3. -49 gav vår eminente gosskör Pelles Klontar å Kåren en konsert till förmån för »Hem åt Hemlösa Kattor r.f.» Trots att kören några timmar tidigare uppträtt med ett rätt ansträngande program i Sol.salen och därefter ytterligare hedrat de obligatoriska suparna plus »Ljuva flickan» etc. med sång, befann den sig vid full vigör och hade röstresurserna väl i behåll.

Den nya metod för uppställning av kören, som diligensen J. Crusas genomfört kom väl till rätta. Att låta 11 basarna stöda sig mot varandra var ägnat att förbättra sammanhålningen bland dessa under denna sena timme, ej att förglömma den neutraliserande inverkan detta hade på sångarnas raglande. Genom att ytterligare placera in en kil av 1 tenorer bland de andra stämmorna fick man dem att sjunga minst två tonsteg högre i och med att

de härvid ogenerat bakom de andras ryggar kunde använda sina händer för vissa knipande knep, vilka ur tenorsynpunkt äro synnerligen värdefulla, omi ock ej helt smärtfria.

Programmet inleddes denna gång ej med »Lystringssången», enär man ansåg det vara lönlöst att mera få publiken att lystra till. Därför började man med »Hej klunckom», som genast fick ett tiotal åhörare att kvickna till och girigt sträcka sig efter glaset. Tenorerna vunno i denna sång och anlände först till sista takten, medan Jalle Dahlenberg, som redan försenat sig vid starten kom sist.

Efter det man väckt liv i ett par uttröttade basar, kunde Crusas ge ton för nästa nummer. Det blev »En kung i Sachsen». Att den åter kunde åhöras med njutning är självklart, om också texten i vissa partier verkade något främmande för publiken.

Paradnumret för kvällen blev den vackra och känsliga (läs:känsliga) serenaden »Warum gibst Du so gerne», vari solopartiet utfördes av kgl. hofsångaren H.-P. Newman. Med sin väklingande stämma utförde han sitt parti med elegans, men beklagade efteråt att hela den övriga kören sjungit falskt, c:a $\frac{3}{4}$ tonsteg högre upp. Detta nummer framfördes för övrigt för första gången i nytt arrangemang med ett skrattcrescendo i slutet och åhördes och applåderas av en tacksam publik.*

Crusas kan i lugn och ro dricka sin aftongrogg på en sådan konsert.

Rbrt R—dc.

* Tacksam för att konserten med detta var slut.

Kårens Dandy illa ute

Sistlidne maskis hände det sig att herr merkantilisten J. Knöler i ett anfall av sin »humor» klätt ut sig till feminin, därvid icke ens glömmande att anlägga amorfbåge och andra behövliga kurvor. Under kvällens lopp förde sig nämnde J. Knöler med en sådan grace att t. f. styrelseledamoten Roope Ginglas upptändes av begär till henne och inledde med känd stil en närmare bekantskap. Något irriterades han därvid av att den presumtiva skönheten hade en nålskarp skäggstubb. Han godtog dock hennes ursäkt att hon, då Ny Veet icke stått att uppdriva, varit tvungen att använda Gammal.... Emellertid begav det sig tyvärr så att sedan Roope tröttnat på »fröken» Knölers läppar som han fann varma, men cyniska, nämnde Roope, vid ett försök att göra bekantskapen ännu närmare, kom att upptäcka den stora sanningen i ordspråket »Alla matematiska kurvor äro vackra men alla vackra kurvor äro inte matematiska». Efter att ha sagt sin dam några ehuru bittra, så dock oartiga, ord gick Roope under jorden för en vecka och har sedan dess icke varit på maskis.

Sensationellt spökeri å Corpsen

Ruskiga röster skrämmer suput.

Vårt kårhus har, enligt vad som rapporteras till redax, för att poängtera sin ålder och värdighet inför nykomlingen bredvid sig, lagt sig till med ett eget husspöke. Vittnet Le—son berättar nämligen att han i nästan nyktert tillstånd uppe i styrelserummet hört suckar, stönanden och knackningar från vinden. Kåpo har lovat skrida till undersökningar.

P. S.

I pressläggningsögonblicket meddelar Kåpo att spöket vid avhållen razzia befanns vara vår romerske skald med vidhängande boja. På frågan vad de hade på vinden att göra svarade hr skalden: »Is int råisas, vi räknade bara sågspånen i fyllningen.»

— Nu har jag glömt något igen.

U n o.

Illa vald avlastningsplats

Mystisk gäst i 11:an.

En morgon då tredje årskursens kemister infunno sig i 11:an för att få sin energi balanserad, fann man en egendomlig halvstelnad, amorf massa av magnetiskt ursprung på golvet. Högen hade ett anmärkningsvärt ångtryck. Vid en närmare granskning av auditoriet framgick det att den nyssnämnda

— Kom hit, Gunilla

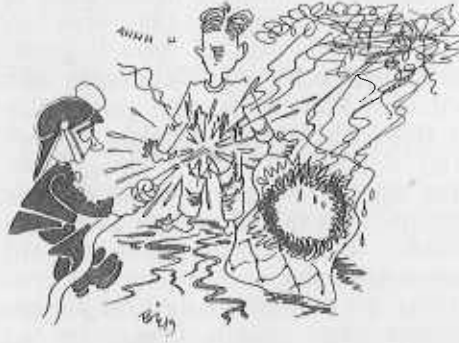
U n o.

substansens producent icke aktat för rov att lösrivera en bit av täckelset, från den i auditoriets bakre del befintliga målningen, föreställande »mag. B. Fårslin sågande av takstol», och därmed tydligen ansat sig efter händelsen. Vid en intervju med herr Sandell sade sig denne nära en varm önskan att få bli bekant med den okonventionelle gästen.

Det brinner en eld.

Efter en s. k. lemonadafton å Korporationen begav det sig så att vännen Bahlström begav sig hemåt (obs. två ggr. begav sig) vid gott mod och dito lynne. Tack vare sin rumskamrats, Nicke Bocks hjältemodiga ingripande undgick han att gå vilse mellan två kiosker på torget och klarade sig välbehållen hem, där han intog horisontalläge med en cigarrett mellan tänderna — och somnade. Han vaknade med en obehaglig förnimmelse av ett slags rysningar i andra ändan. Bahlström, som är en vetgirig ung man, beslöt att känna efter vad det kunde vara, som frambringade dessa brinnande vällustförnimmelser. När han gjorde det brände han fingrarna och hoppade, ledd av instinkten, 2 m upp i luften från liggande ställning och tog vid nedkomsten täcket under armen, konstaterade i förbifarten att det bestod av några osymmetriska tygtrasor, grupperade kring ett glödande hål av 1 m diameter, och störtade till fönstret. När han öppnade fönstret och stack ut täcket fattade det eld och brann med intensivt lysande låga ($\mu = 785$).

Men var?

Bekisch tillsammans med sin eldsvåda.

På morgonen var därför ovannämnde N. Bock tvungen att spendera hälften av sitt morgonté på släckande av täcket och andra hälften på uppväckandet av Bahlström.

De tolv djävlig- heterna

1. Att ha brödsmlor i sängen.
2. Att få stanniolpapper mellan tänderna.
3. Att skosnöret brister kl. 8.03 f.m.
4. Att kasta väckarklockan på en, i sängens fotända synlig, hand och dymedelst spräcka sin tånagel.
5. Att få tuggummi i håret.
6. Att försöka somna medan rumskamraten eftertänksamt tuggar skorpor.
7. Att snava på sitt strumpeband under söndagspromenad i stadens centrum.
8. Att beundra en magnifik damhatt och hamna bakom ägrinnan på bio.
9. Att i damsällskap få en skatt-paroxysm och märka, att man borde ha snutit sig först.
10. Att finna en ljusröd elefant i sin säng då man kommer hem för att lägga sig.
11. Att läsa världens roligaste vits i tandläkarens väntrum.
12. Att skriva Errores.

— Hur så?

U n o.

Kort drama i afton- mörker

Han kände vansinnesskräcken krypa i nerverna. Om han inte fann den snart var han förlorad. Pistolhölstret var tomt, kavajfickorna var tomma. Den hotfullt stirrande hopen trängde sig på honom från alla sidor. Han kippade efter luft. Då krängde farkosten plötsligt våldsamt och de vilt svärjande sällarna kastades åt sidan. Han lyckades köra in handen i vänstra bakfickan — och där fanns den.

Vår detektiv drog en djup suck av lättnad och räckte fram sin spårvagnsbiljett.

PEKORAL I.

En kvinnlig student från Calcutta som ofta på Kåren sågs hutta en kväll blev konfys då hon märkte en pys som satt på ett snapsglas och prutta.

BEVINGADE ORD

Bavon: Hej, Ulla, skall vi gå hem och leka ormléken?

Basse: Kommer fröken på té?

Anja: Fick jag polett här ren?

B-man: Nej, jag hinner inte, jag skall gå till labben.

Knöl-Erik: Jag avskyr att huda.

Fe Järnroth: Ha ha ha ha (rått).

Greta: Jag tycker om honom.

Talle: Här går man in där.

Happing: Träffas direktör Hagert?

Å Stuns: Jag, Stumpen . . .

Djurström: Otryckbart (han svär ju som ett djur).

N Casein: Mitt namn är Baumann.

— Kom inte tillbaka

U n o.

Enligt Goethe är stor lycka tung att bära — så ock äktenskaplig, tycker Bosco.

PEKORAL II.

En halvgammal man från Archangel som samlade tingel och tangel en dag blev belåten då mitt ibland bråten han hitta en likbent triangel.

FRAMTIDENS STUDENT

Sällskapslekar

Morgonrakning.

Snabb- eller spårvagnsfrukost.

Morgonblosset.

Framtidens matematiker.

Framtidens statsvetare.

Framtidens hankeit.

Till stor hjälp för alla de värdar och värdinnor som alltid har svårigheter med att få sina sena nattgäster att syssla med annat har Errores beslutat starta en serie med nya populära sällskapslekar. Seriens första avdelning ingår redan i detta nummer.

Huzzle-Puzzle: Skär en av gästerna i små bitar, placera bitarna i en skoask och omrör väl. Låt sedan de övriga gästerna försöka plocka ihop den sönderskurne. Ett särdeles omtyckt tredimensionellt sällskapspuzzle, uppfunnet i Kauhava. Lim får ej användas.

Temptation: Placera 1 st. herrgäst och ett st. damgäst i varsin ända av en soffa. Beordra dem att stirra varandra djupt i ögonen. Tag sedan tid hur länge de sålunda stirrande kan låta bli att kyssa varandra. Världsrekordet, lydande på 11½ min. (eng.) innehas av ett par vid Chicago University.

»Har-ni-inte-förstånd-att-dra-åt-helvetesnart-vas-leken. Giv ett spelkort åt var och en av Dina gäster. Tillsäg dem att applicera ett stadigt grepp på kortet förmedelst tumme och pekfinger, samt att intensivt och oavbrutet stirra på kortets baksida. Spelarna må under inga som helst omständigheter avlägsna greppet på kortet, ty då händer det nånting. Absolut tystnad bör råda. När Du har kommit så här långt kan Du lugnt gå och lägga Dig.

Följande morgon vaknar Du piggt och utvilad, samlar in spelkortet och ber de stirrade gästerna avlägsna sig.

Gurkspelet är en mycket intressant sällskapslek hemmahörande i Kongo. Se till att Du har ett antal välformade saltgurkor hemma. Sedan ställer Du upp gästerna på två led.

Forts. i nästa nummer.

— och maten betalades.

U n o.

HETS

jag älskar dig. pang. hon föll handlöst i än. den vilda jakten gick över åsen. då och då sköt han. vid flygfältet punkterade det. på höjden av öland störtade maskinen. fallskärmen hittades av en lärftkrämare. efter två veckor i kolboxen omkom han. polisen kom. sju spalter. frid.

ARETS
ROS

överröckes till styrelsens herr viceordförande J. D. A. Halbom för oförtrutet understödjande av Errores samt för utvecklad vältalighet vid försvarande av dess intellektuella nivå och spröda humor.

— Fan också

U n o.

ARETS
RIS

basar på Anja för att få henne att utveckla större snabbhet och sirligare språkbruk.

Några kronologiska data

hänförande sig till Svens och Nisses och Sveas besök på Svens villa

(Namnen fingerade).

- kl. 18.40 anlände sällskapet till villan
 kl. 18.49 beslöto de att koka té
 kl. 18.50 sade Svea: »Nej tack, jag röker inte.»
 kl. 18.59 var téet färdigt
 kl. 19.08 var téet drucket
 kl. 19.10 talade Sven om snaps
 kl. 19.11 framtog han en enliters snaps-flaska
 kl. 19.15 var flaskan halv
 kl. 19.16 tog Svea emot en cigarett
 kl. 19.20 tog Sven fram en flaska till
 kl. 19.30 var den nya flaskan halv
 kl. 19.35 tog Svea sin andra cigarett
 kl. 19.40 brände Nisse sig på den
 kl. 19.41 frågade Svea om snapsen var stark
 kl. 19.51 antände Svea sin tredje cigarett
 kl. 19.59 var den andra flaskan tom
 kl. 20.00 försökte Svea lära Nisse amerikansk polka
 kl. 20.08 gingo alla ut för att svalka sig
 kl. 20.10 kom Svea ihåg att hon borde skriva till sin mormor
 kl. 20.11 erbjödo sig Sven och Nisse att hjälpa henne
 kl. 20.12 föreslog Nisse att brevet borde börja med »Skorpor»
 kl. 20.13 var Svea full

— Nu tror jag att jag beställer en grogg.

U n o.

Specialföreningsnytt

Kåren går framåt på alla vis, vi ha t. ex. fått en ny specialförening, pärlfiskarna. Annat har Redax. ej lyckats uppsnappa än att dessa p-fiskare äro tämligen fula fiskar, och att de strö, för att inte säga spruta ut fiskmat litet varstans på vår annars snygga kår, i synnerhet ölkällaren med omgivningar. Dessutom lär dessa phiskare brygga sitt bete själva, s.k. »skrikare» (= kilju).

Profeten S. Lindman efter återkomsten från nöjesmetropolen Paris.

Gossen Sebastian flyttar

Gossen Sebastian hade lyckats få tag på ett nytt rum. Ett fint gammaldags dito med gipskatt, blommor och skönt bemålad s. k. dundermugg med öra. Han glädde sig på förhand åt att få låta den magnifika himmelsängen knarra under sina onda drömmar. Men han skulle aldrig få njuta av detta i verkligheten. När han kom för att taga sitt nya krypin i besittning, hade han som bärare medfört ett knappt dussin vänner, bland dem den belevade herr Nero, och när denne, ackompanjerad av de övriga vännernas klang-sköna skratt, strök ned gipskatten från klavecinen och, för att dölja sin förlägenhet, pekade på guldfisken och föreslog att man skulle medtaga densamma till sillfrukosten, sade Sebastians hyrestant in spe, att hon skulle komma att stå i evig tacksamhetsskuld till honom om han flyttade någon annanstans. — Sebastian var åter hemlös och Neros försök att muntra upp stämningen med ett skratt resulterade endast i att kryddmånglaren Laaksonens häst satte av i sken. — (Solen sken sän på dess skenben.)

Hänt vid Lilla Julen

Klubb-bocken i järd med att utrota mag. Sandström.

- kl. 20.14 var pojkarna fulla
 kl. 20.15 upptäckte Svea att hon var full
 kl. 20.20 var brevet färdigt
 kl. 20.22 hade Svea fått varmt och ville att man skulle gå ut
 kl. 20.24 fann man dem arm i arm med en trädgårdssoffa
 kl. 20.25 promenerade alla tre till stranden
 kl. 20.26 sade Svea — osant nog — att hon kunde gå utan att bli stödd
 kl. 20.27 påpekade Sven att han och Nisse däremot inte kunde det
 kl. 20.28 balanserade de ut på bryggan
 kl. 20.39 meddelade Svea att hon inte var i toppform
 kl. 20.45 påstod Svea att man klarnade betydligt av att vada i sjön
 kl. 20.46 vadade de alla ut i sjön

- kl. 20.47 halkade de första gången
 kl. 20.47,15 halkade de andra gången
 kl. 20.55 blev Svea genomvåt och sprattlande buren upp till villan
 kl. 20.58 hade Svea anlagt Svens pappas badkappa
 kl. 20.59 började hon metodiskt krypa runt en krusbärsbuske
 kl. 21.00 stack hon in huvudet i busken för att göra sig kvitt sin middag
 kl. 21.01 vred Nisse ur sin plånbok
 kl. 21.05 tog Svea paus för att eliminera sin frukost
 kl. 21.06 upphörde sällskapets minnen att inregistrera detaljer
 kl. 24.00 betraktade de klockan upp och ned och enades om att den var 1/2 sex på mårgonen varefter de somnade.

Efter det klubbhövdingen spolierade ett antal parkettbrickor med marskalkstaven ansåg herr H. S. Andström slikt demolerande av Corpsens inventarier vara av ondo, varför han applicerade sin fot som stötdämpare. Följden blev en varbildning i stortån, vilket förövrigt är den enda bildning man hittills kunnat konstatera hos honom.

Kårens byggnadsplaner

Vid en intervju med civ. T. A. Collgren var denne nog skämtsamt att ge uttryck åt sin fasta förvisning att Kårens studenthem blir färdigt instundande september. Som stöd för denna uppfattning anförde han det faktum att Kåren, ehuru påskinsamlingen icke torde resultera i mera än knappa 20,000 bonus, fått sig tillställd ett parti gamla frimärken, vilkas försäljning mänskligt att se borde inbringa det felande beloppet — knappa 30 miljoner... Bland övriga plusposter ville han även inräkna ett eventuellt U.S.A.-bidrag (Vem vet om någon hittar på att donera mitt i allt?) och de avsevärda vinster i form av arbetslöner, som flickorkornas golvsurning m.m. väntas inbringa. (Tänk er t. ex. Pyret skurande

och samtidigt höjande de manliga arbetarnas effektivitet genom sina välkända bistra förmansblickar.) Civ. Collgren glömde icke heller den välkomna judaspänningen på 225.000, som HXÅÅ varit vänlig nog att erbjuda. Beträffande inredningen kan man vara optimistisk; en dylik brukar ju i allmänhet ställa sig fantastiskt billig och Kåren äger redan 500 dollar för ändamålet.

Till minusposterna ansåg civ. Collgren sig endast böra räkna den struntsumma på 2.000.000 varmed arkitekten i ett storvulet ögonblick ökat byggnadskostnaderna. Att målarskrået väntas strejka inom en snar framtid ansåg han endast verka stimulerande på de övriga arbetarna.

B-man firande sin potterabend

Definitioner

Lokalintendent: En gosse som ingenting gör och gör det så skickligt att ingenting märks.

Kingspelare: En kortpacke med vidhängande hjärnsubstanslös muskelmassa.

Forskarbordet: Plats där sällskapet för inbördes beundran sammanträder.

Festsalens estrad: Tak på B-mans grav.

Rätsel

Grosse Füsse
Grosse Hände
Grosser Mund
Grosse Zähne
und Snadiges Gehirn
Was ist das?

(Gros)

— Och och utan samt och men om ifall ehuru än. U n o.

Bältespänning

Oddsén 2—1
Knackat

Det ryktas att herrar Le-son och Djurström skulle vara sysselsatta med att skaffa sig sekundanter, för att, så snart dessa anskaffats, göra upp ett mellanhavande. Det förefaller som om duellen gällde det faktum att herr Djurström tvärs över det dukade bridgebordet frågat herr Le-son huru denne gick iland med att vara en sån helvetes förbannad idiot. Bland aspiranter på sekundantskapet nämnas bl. a. herrar Djangsoång, Northman, B-B-man, Ølsen, Djurvelius, Kräkfärs, Puukkosalmi och Kräkfärs d.y.

— Tag ned mig genast

U n o.

Redax

svarar på kittliga frågor

Fråga: Har fått hår på generande ställen. Vad göra?
Piper.

Svar: Låt det växa och ändra signaturen till Brummer.
Redax.

Fråga: Hur förbehandlas sockerbeter i en sockerfabrik?
Teknolog.

Svar: Se Ann. 1932 sid. 638 fig. 13 »Rübenwäsche mit Mammutpumpe und Steinabscheider» eller rådfråga prof. Qvist.
Redax.

Fråga: Jag har ond lukt i garderoben. Vad göra?
*Nils-Cheese-face-
Est-Ind-r*

Svar: Gå ut ur garderoben!
Redax.

Fråga: Lillan tycker inte om mig. Vad göra?
Bobban.

Svar: Förkläd Er till utländsk representant!
Redax.

Fråga: Har abschied på klaveret. Vad göra?
Metsävirta.

Svar: Sluta a) supa, b) spela Beethoven.
Redax.

Fråga: Hur lära leda B D?
Chr. Ister-Kräklund.

Svar: Köp Mein Kampf!
Redax.

Fråga: Min dam odlar tå-gotta. Vad göra?
Bjürses.

Svar: Vet inte.
Redax.

— Mina fötter äro fuktiga.

U n o.

NICKE BOCK

Herr Klubbhövdingen Nicke är rätt så unik

Han jobbar på Kåren med turkisk musik
Han utbjuder flickor som slavar på fester

Han huttar *en masse* med Studentkårens gäster

Han älskar butiker och stundom han sparkar

på dörrar då ägaren vällustigt snarkar
Hans studietid går från fester till fester på Kåren

En skål för hans flit den sympatiska dåren.

SKVALLERSPALTEN

— *Leve Djingis-Khan*

Uno.

Det påstås i staden (utläses Organ) att Herr Doktorn Gust af Grogg, sedan han erhållit »skrynklig hatt» ej alls är så skrynklig som tidigare. Det måste väl närmast bero på att all skrynklighet gått åt till själva hatten.

I stället lär diplom-Baronen de Haart blivit betydligt skruttigare, kanske beroende på att han skaffat sig en egen käringskrutta.

FAMILJELYCKA.

Bjusi, som vi ju alla väl känner sedan gammalt (anträffbar å Corpsen mellan klockan 11 och 23) tar synnerligen väl hand om sin ägandes familj. Ofta ser man honom mellan robertarna spatserande omkring med barnen viskande små, små ord av kärlek i deras rosenröda öron, såsom t. ex. »Satans jävel har du inte igen sumpat en typisk slam,» och: »hur fan i helvete kan man komma ut på det där viset».

Undrar om jag förstått min van der Velde fel, hur vi än gör är det jag som blir tjockare.
Nygift Bosco.

Knappen Sandöm lär ha ett gummiband i sin ägandes »fluga» för att kunna svälja tjockare historier vid måltiderna å Corpsen.

— *Bile bile bile, lilla diamanthalsbandet.*
Uno.

BRIDGEPROTOKOLL

De

Vi

A FORISMÉR

- Ett snille är en man som är så intelligent att endast en kvinna kan föra honom bakom ljuset.
- Ju större en eld är, desto flere järn rymts det i den. (Tillägns Pyret O'Lenius).
- Kärleken är som att åka hiss — när man väl kommit upp, vill någon annan ha hissen.
- De gamla kineserna voro visa, de uppfunno krutet och kompassen och de satte ut sina flickebarn i öknen . . .
- Kvinnan — livets smörgåsbord!

Uno.

Den världsberömda italienska tenoren stämmande en violin för att på uppmaning av civees Skoström & Halblom spela sin kända 1:sta-april-sonat.

Åbo 1949

Åbo Tidnings och Tryckeri Aktiebolag

ANSIKTET

Jag har sett ditt ansikte
dag efter dag
jag vet att du väntar
att jag skall berömma det.
Vem fan skulle berömma ett ansikte,
det är ju ändå lika;
det grinar kanske
eller småler
och det är just det jag vill undvika.
Inte går man ju i bastun
för att se bakdelar
i olika perspektiv.
Varför skulle man då tala
och få ansikten att variera?
Jag sitter tyst
dag efter dag
och försöker vänja mig vid detta,
detta enda ansikte.
Jag går inte heller i bastun
— det skulle bli för mycket.

BARNVALLNING.

Undertecknad åtager sig att hålla barn (flickor) mellan 17 och 20 år i handen medan deras föräldrar äro ute.

»Roope Ginglas».

ÖNSKAS HYRA

Lokal för Valpurgis.

Helst så nära Peräseinäjoki som och snarast möjligt.

BD/Paskalén.

DIVERSE.

Här en ensam gosse går,
som ingen vän får.
Därför flickor rara,
skynda att svara,
Affo väntar gärna
på en söt tärna.

»Giftermål».

TILL SALU.

Lärobok i konsten att göra eleganta sortier
Lyb. Seebäck.

PENNINGPLACERING

En kompl. saml. inbrottsverktyg säljas som obehövlige.

Svar till d. bl. k. und. sign. »bokstaven 3».

— Tog det slut redan?

Uno.